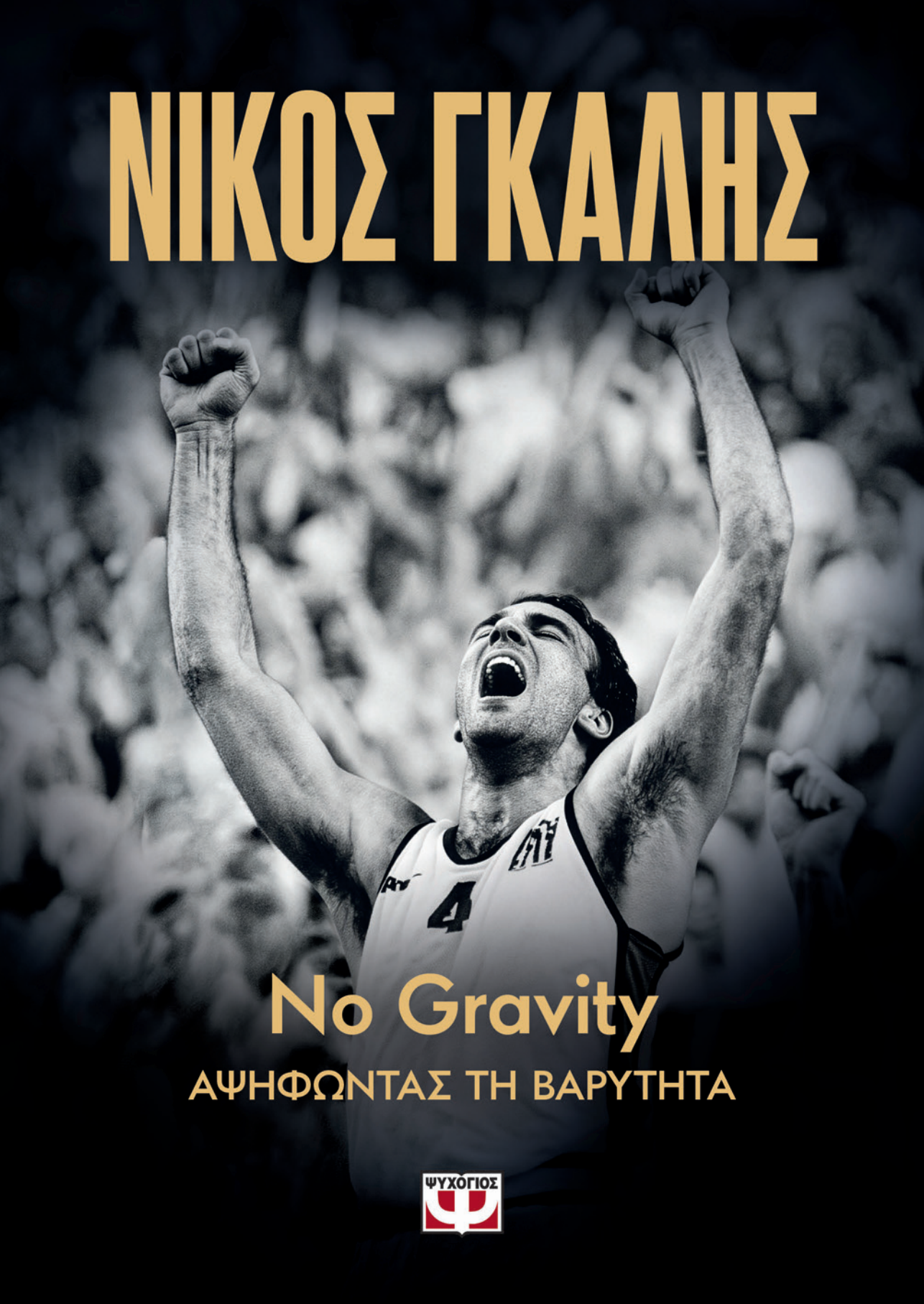
ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΛΗΣ

No Gravity

ΑΨΗΦΩΝΤΑΣ ΤΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **No Gravity – Αψηφώντας τη βαρύτητα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Νίκος Γκάλης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: Χρήστος Κιούσης
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ελένη Γεωργοστάθη
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Νίκος Γκάλης, 2026
© Φωτογραφίας οπισθοφύλλου: Intime Sports
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2026

ISBN 978-618-01-6774-0

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται και προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Από το 1979
Έδρα:
Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Since 1979
Head Office:
121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore:
13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800

e-mail: info@psichogios.gr
psichogios.gr

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΛΗΣ

No Gravity

ΑΨΗΦΩΝΤΑΣ ΤΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ/ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Η πρώτη φωτογραφία της ζωής μου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ/ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Με τη μητέρα και την αδελφή μου στο πρώτο μας σπίτι στο Μανχάταν.

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

1

Τα πρώτα χρόνια στο Μανχάταν (Born in the USA)

Γεννήθηκα στο Μανχάταν, στον κεντρικότερο από τους δήμους της Νέας Υόρκης, και συγκεκριμένα στο French Hospital, τον Ιούλιο του 1957. Σύμφωνα με τις αφηγήσεις της μητέρας μου, ήμουν το πιο μεγαλόσωμο μωρό που γεννήθηκε στο μαιευτήριο, τόσο σε ύψος όσο και σε βάρος. Μετανάστης δεύτερης γενιάς, μια που οι γονείς μου είχαν έρθει στις ΗΠΑ χρόνια πριν, ο πατέρας μου, Γιώργος, από το νησί της Ρόδου και η μητέρα μου, Στέλλα, από την Κωνσταντινούπολη. Ήμουν το δεύτερο παιδί τους μετά την κατά δέκα χρόνια μεγαλύτερη αδελφή μου Ελένη. Μπορώ να πω ότι ήμασταν μια τυπική ελληνική οικογένεια, αλλά όχι εγκλωβισμένη στενά στην ελληνική κοινότητα και στα ελληνικά έθιμα· γεννήθηκα σε ένα σπίτι ήδη προσαρμοσμένο στον αμερικάνικο τρόπο ζωής.

Ο πατέρας μου, Γιώργος Γεωργαλής, ήταν ήδη εξήντα τεσσάρων ετών όταν γεννήθηκα, οπότε είχαμε μεγάλη διαφορά ηλικίας. Το βασικό του χαρακτηριστικό ήταν η δύναμη: ήταν ένας πολύ δυνατός άντρας, πράγμα που μου περιέγραψαν γλαφυρά πολλά χρόνια αργότερα, όταν βρέθηκα στον τόπο όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε, στον Άγιο Ισίδωρο της Ρόδου. Τον περιέγραφαν ως έναν πολύ ρωμαλέο τύπο, φόβο και τρόμο στο χωριό, που είχε τη συνή-

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

θεια να γυρνάει τη μεγάλη παλάμη του προς τον ουρανό σαν κάθισμα και να σηκώνει τις συγχωριανές του με το ένα χέρι ψηλά!

Έφυγε στον Πρώτο Μεγάλο Πόλεμο από τη Ρόδο για την Αμερική, όπως πολλοί συντοπίτες του, με ιταλικό διαβατήριο, γιατί τα Δωδεκάνησα ήταν ακόμη υπό ιταλική κατοχή. Όταν έφτασε στη Νέα Υόρκη, η δύναμή του δεν πέρασε απαρατήρητη κι έτσι τα πρώτα του χρήματα τα κέρδιζε από την ερασιτεχνική, ίσως και ημιεπαγγελματική, ενασχόλησή του με την πυγμαχία. Είχε αρκετά καλά αποτελέσματα και, για να γίνει λίγο πιο εμπορικό το επίθετό του στους κύκλους του μποξ, το άλλαξε από Georgalis στο πιο απλό και φιλικό στους Αμερικανούς Galis. Υπήρχε μάλιστα μια αφίσα της εποχής, ένα promo κάποιου αγώνα του, με το μότο «Καλύτερα να σε κλοτσήσει μουλάρι παρά να φας γροθιά από τον Galis». Είχε αγωνιστεί, όπως μου έλεγαν, κάποτε κόντρα στον μετέπειτα πρωταθλητή Τζο Λιούις, έχοντας ηττηθεί βέβαια, αλλά το ότι βρέθηκε στο ρινγκ με τον ανερχόμενο ακόμη σούπερ σταρ κάτι δείχνει για τις ικανότητές του.

Αργότερα άνοιξε ένα εστιατόριο και παντρεύτηκε μια Αμερικανίδα, με την οποία απέκτησε γιους, ετεροθαλή αδέλφια για μένα, αρκετά μεγαλύτερα σε ηλικία, τα οποία δε συνάντησα ποτέ, καθώς ζούσαν στη Βοστόνη, σε μια σημαντική για την εποχή εκείνη απόσταση. Η επαγγελματική ιδιότητα του πατέρα μου που εγώ θυμάμαι ήταν αυτή του τσαγκάρη, είχε μάλιστα το μαγαζί του μέσα στο Grand Central Station, στην 42η Οδό, ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά περάσματα της Νέας Υόρκης, σε μια εποχή που οι άνθρωποι μεταποιούσαν τα υποδήματά τους, δεν τα πετούσαν εύκολα, οπότε το τσαγκαράδικο αυτό στήριζε οικονομικά το σπίτι μας.

Η μητέρα μου, Στέλλα, αντίστοιχα, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη, σε μια ιδιαίτερα ευκατάστατη οικογένεια της

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πόλης, που, συμπτωματικά, δραστηριοποιούνταν κι αυτοί στα υποδήματα, αλλά με άλλους οικονομικούς όρους. Είχαν ένα εργοστάσιο παπουτσιών στη συνοικία Μπεμπέκ, το οποίο αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω, όπως κι όλη την υπόλοιπη περιουσία τους, όταν υποχρεώθηκαν, μαζί με πολλές ακόμα ελληνικές οικογένειες, να εγκαταλείψουν την Πόλη λόγω των πολιτικών συνθηκών.

Δεν μπορώ να πω με σιγουριά αν πρώτα γνώρισε τον πατέρα μου στη Νέα Υόρκη ή ήταν ήδη ένα κανονισμένο προξενιό, όπως συνηθιζόταν τότε και έχουμε δει να συμβαίνει σε διάφορες ταινίες που αναφέρονται σε εκείνη την εποχή. Από το τέλος πάντως του Δεύτερου Μεγάλου Πολέμου βρέθηκαν μαζί, έκαναν την αδελφή μου και ζούσαν σε ένα μικρό διαμέρισμα στο βόρειο Μανχάταν, το πρώτο μου σπίτι.

Ελάχιστες μνήμες έχω από αυτό το διαμέρισμα, θυμάμαι πάντως αμυδρά πως ήταν σε κάποιο ψηλό όροφο, στον έκτο ή στον έβδομο ίσως, πράγμα που παραλίγο να αποβεί μοιραίο. Ήμουν πολύ μικρός, για να καταλάβετε, έπινα ακόμη γάλα και νερό από το γυάλινο μπιμπερό μου, και κάποια στιγμή αυτό με κούρασε ή ίσως με εκνεύρισε. Έβλεπα τους γύρω μου να πίνουν από το ποτήρι τους αλλά σ' εμένα να μη δίνουν. Πήρα φόρα, ανέβηκα στον καναπέ και πέταξα το μπιμπερό από το παράθυρο για να το ξεφορτωθώ. Έσπασε σε χίλια κομμάτια στο πεζοδρόμιο, χωρίς να χτυπήσει κάποιον περαστικό, γιατί τότε η ιστορία για το πώς πέρασα από το μπιμπερό στο ποτήρι θα ήταν τραγική. Σε αντίθεση με πολλά σουτ στη μετέπειτα καριέρα μου στο basketball, αυτό το πρώτο τζαμπ σουτ της ζωής μου ήταν ευτυχώς άστοχο.

© Νίκος Γκάλης, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Το basketball υπήρξε για μένα κάτι παραπάνω από ένα απλό άθλημα, ήταν ένα μονοπάτι. Από τους δρόμους και τα playgrounds του Νιου Τζέρσεϊ και της Νέας Υόρκης μέχρι το κολέγιο και τα κλειστά γήπεδα της Ελλάδας και της Ευρώπης. Από το συνηθισμένο σενάριο ζωής ενός παιδιού μεταναστών μέχρι τη δόξα, τους τίτλους, τις τιμητικές διακρίσεις.

Προσπάθησα σε όλη μου την καριέρα να γίνω ένας άξιος πρεσβευτής του σπορ που αγάπησα, και σε όλη μου τη ζωή να εμπνεύσω τους νέους ανθρώπους ώστε να αναζητήσουν έναν υγιή τρόπο ζωής κοντά στον αθλητισμό. Κάθε φορά που ακούω τον ήχο μιας μπάλας και τις φωνές των παιδιών που παίζουν έξω, στο γηπεδάκι της γειτονιάς τους, αισθάνομαι ότι η κληρονομιά της γενιάς του '87 και το προσωπικό μου αθλητικό και κοινωνικό αποτύπωμα είναι ένα ποτάμι που δε γυρίζει πίσω.

Το χρυσό μετάλλιο ήταν η αφορμή να αποκτήσει υπερηφάνεια και αυτοπεποίθηση ένα ολόκληρο έθνος που δεν είχε μάθει πως το να πατήσει στην κορυφή είναι πρώτα απ' όλα ζήτημα πίστης. Αψηφώντας τη βαρύτητα όσων μας κρατούν στο έδαφος, όταν πιστεύουμε στον εαυτό μας κι εργαζόμαστε στοχεύοντας ψηλά, όλα είναι εφικτά.

Νίκος Γκάλης

ISBN: 978-618-01-6774-0
9 786180 167740
ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 32624

ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psichogios.gr